

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **11651** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от „И. БГ срещу решение № ЗТММ-01-0/11.11.2011 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия, с което на търговското дружество е отказано да бъде предоставена безвъзмездна финансова помощ по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161P0003-2.1.11 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по оперативна програма „развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 г.

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се разноси.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото.

От представените по делото доказателства се установява, това е и обстоятелство, по

което страните не спорят, че дружеството жалбоподател в производството пред настоящата инстанция е подал документи за участие в процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161P0003-2.1.11 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 г.”.

При подаването на документите за участие, дружеството, в качеството си на кандидат по процедурата е представил декларация за обстоятелствата по чл. 3 и по чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия, в която е посочил, че за 2010 г. финансова година дружеството [фирма] е микро предприятие с обстоятелства на свързаност (декларацията е представена и приета като доказателство по спора).

На етап договаряне дружеството-кандидат е представило нова декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия, в която е декларирал, че за 2010 финансова година дружеството е микро предприятие с обстоятелства на свързаност. От представената справка по приложение Д1 към Насоките за кандидатстване е видно, че кандидатът е декларирал обстоятелства на свързаност с дружеството [фирма], едноличен собственик на капитала на предприятието-кандидат „И. БГ” (обстоятелство, по което страните не спорят).

При извършена проверка на декларацията за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия, справката по приложение Д1 към Насоките за кандидатстване и наличната информация в търговския регистър към Агенцията по вписванията от административния орган било установено, че кандидатът в процедурата не е декларирал обстоятелства на свързаност с търговските дружества [фирма], [фирма], които са с едноличен собственик на капитала [фирма], както и данни за средносписъчен брой на персонала, годишен оборот и стойност на активите на двете дружества в справката по приложение Д1. При наличието на така установените обстоятелства административният орган е приел обстоятелството на представяне от кандидата на декларации с невярно съдържание и на основание чл. 7, ал. 1 от ПМС 121/2007 г., вр. чл. 94б, б. „б” от Регламент РЕГЛАМЕНТ (ЕО, ЕВРАТОМ) № 1605/2002 НА СЪВЕТА от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (консолидирана версия) и е направил извода, че с кандидата не следва да се сключва договор за финансиране. С решение № ЗТММ-01-0/11.11.2011 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, на търговското дружество е отказано да бъде предоставена безвъзмездна финансова помощ по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161P0003-2.1.11 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 г.”.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Спор между страните по отношение на фактите не съществува. Не съществува спор между страните, а и това се установява от представените по делото доказателства, че дружеството жалбоподател в производството пред настоящата инстанция е подал

документи за участие в процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161P0003-2.1.11 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 г.”. От представената справка по приложение Д1 към Насоките за кандидатстване е видно, че кандидатът е декларирал обстоятелства на свързаност с дружеството [фирма], едноличен собственик на капитала на предприятието-кандидат „И. БГ” (обстоятелство, по което страните не спорят). Не съществува също така спор между страните, а и това се установява от представените по делото доказателства, че [фирма] е едноличен собственик на капитала на [фирма] (обстоятелство, което се установява от учредителния акт на търговското дружество и от представеното удостоверение от търговския регистър на Агенцията по вписванията) и едноличен собственик на капитала на [фирма] (обстоятелство, което се установява от учредителния акт на търговското дружество и от представеното удостоверение от търговския регистър на Агенцията по вписванията).

Спорът между страните е правен и се определя от обстоятелството доколко съобразно приложимите норми на Закона за малките и средните предприятия следва извода, че е налице свързаност не само между „И. БГ” и [фирма], но и между „И. БГ” и [фирма] и [фирма]. Съгласно насоките за кандидатстване по тази процедура, един от критериите, на които следва да отговарят кандидатите, за да бъдат допуснати до участие е те да са микро, малки или средни предприятия по смисъла на чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия. Кандидатите са длъжни да удостоверят това обстоятелство като представят към проектните си предложения декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия. Едно от посочените основания (посочени и в насоките за кандидатстване), както и основание по чл. 7, ал. 1 от ПМС 121/2007 г. и чл. 94 б. б. „б” от Регламент РЕГЛАМЕНТ (ЕО, ЕВРАТОМ) № 1605/2002 НА СЪВЕТА от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (консолидирана версия) за отстраняване от процедурата е представянето на декларация с невярна информация. Съгласно посочения текст от регламента не се възлагат договори на кандидати или оференти, които при процедурата за обществени поръчки за този договор са виновни за предоставянето на декларация с невярно съдържание при представянето на информацията, изискана от възлагащия орган като условие за участие в процедурата за възлагане, или не са представили тази информация. В процесния случай едно от условията за неключване на договор за финансиране с кандидата е подаването на декларация с невярно съдържание, както в случая това е изискуемата от кандидата декларация по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия. Както се посочи, не съществува спор между страните по отношение наличието на свързаност между дружеството жалбоподател в производството пред настоящата инстанция и „ [фирма], следователно подлежи на изследване въпроса за наличието на това обстоятелство, а именно на обстоятелството на свързаност между дружеството жалбоподател и посочените по-горе две търговски дружества, чийто едноличен собственик на капитала е именно [фирма]. Обстоятелството на свързаност между посочените търговски дружества е налице.

Критериите за определяне на малките и средните предприятия са посочени в чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия, като критериите са два, а именно годишен оборот и средносписъчен брой на персонала, като броят на персонала и размера на годишния оборот са посочени също така в чл. 3 от Закона за малките и средните

предприятия. При определянето на тези показатели, обаче съобразно чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия се взема предвид дали предприятието е независимо, дали е предприятие партньор по смисъла на ал. 3, или е свързано предприятие по смисъла на ал. 5. Независимото предприятие е определено в ал. 2 на чл. 4, предприятията партньор са определени в ал. 4, случаите, в които едно предприятие се смята за независимо освен тези по ал. 2 са определени в ал. 4 на чл. 4, а предприятията, които Законът за малките и средните предприятия определя като свързани са определени в ал. 5 на чл. 4. Съгласно посочения текст свързани предприятия са предприятията, между които съществува някое от следните отношения: едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие (т. 1), едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие (т. 2), едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт (т. 3) и предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове (т. 4). Анализът на посочения текст прави несъмнен извода за наличието на свързаност между дружеството жалбоподател и [фирма] на основание чл. 4, ал. 5, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия. Едноличен собственик на капитала на [фирма] е [фирма], като съгласно чл. 19, ал. 2 от учредителния акт на [фирма] всеки съдружник има толкова гласа в общото събрание, колкото е неговият дял в капитала на дружеството. По същия начин е налице обстоятелството на свързаност между [фирма] и [фирма] и [фирма], доколкото едноличен собственик на капитала на посочените две търговски дружества е именно [фирма], като свързаността се определя като такава по чл. 4, ал. 5, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия. Съгласно чл. 17, ал. 2 от учредителния акт на [фирма] всеки съдружник има толкова гласа в общото събрание, колкото е неговият дял в капитала на дружеството. Наличието на обстоятелство на свързаност между дружеството жалбоподател и посочените две търговски дружества – [фирма] и [фирма] следва да установява не самостоятелно на някое от основанията по чл. 4, ал. 5 от Закона за малките и средните предприятия, а по силата на чл. 5, ал. 7 от Закона за малките и средните предприятия. Съгласно посочения текст предприятия, които осъществяват чрез едно или повече други предприятия или чрез лице по ал. 4 някое от отношенията по ал. 5, се смятат за свързани предприятия. Предвид наличието на установена по несъмнен начин свързаност между дружеството жалбоподател [фирма] и [фирма] и на установена по несъмнен начин свързаност между [фирма] и [фирма] и [фирма], то на основание чл. 5, ал. 7 от Закона за малките и средните предприятия следва по несъмнен начин наличието на свързаност между [фирма] и [фирма] и [фирма]. В тази връзка правилно административният орган е приел приложимостта на чл. 5, ал. 7 от Закона за малките и средните предприятия и като е установил също така правилно, че в декларацията по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия дружеството жалбоподател е декларирало неверни данни. При наличието на тези обстоятелства са налице основанията, от които произтича не само правото, но и задължението на договарящия орган да отстрани кандидат в процедурата (жалбоподател в производството пред настоящата инстанция) от участие в процедурата

на основание чл. 7, ал. 1 от ПМС 121/2007 г. и чл. 94 б. б. „б” от Регламент РЕГЛАМЕНТ (ЕО, ЕВРАТОМ) № 1605/2002 НА СЪВЕТА от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (консолидирана версия).

Следователно, при издаването на обжалваното решение не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган.

По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

От страна на ответника е направено искане за разноси, което с оглед изхода на спора следва да бъде уважено, като на ответника по спора се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „И. БГ срещу решение № ЗТММ-01-0/11.11.2011 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия, с което на търговското дружество е отказано да бъде предоставена безвъзмездна финансова помощ по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161P0003-2.1.11 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 г.”, като неоснователно.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ